

عنوان مقاله:

نماز قصر مقیم در فرض جهل به حکم

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های فقه عبادی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

صالح منتظری - استادیار گروه حقوق اسلامی دانشگاه علوم قضایی و خدمات اداری و طلبه درس خارج فقه و اصول

خلاصه مقاله:

در همه مواردی که وظیفه مکلف، خواندن نماز به صورت چهار رکعتی است، ولی نماز را به صورت شکسته می خواند، چه جاهل به حکم یا موضوع و یا ناسی و یا عالم عامد باشد، نمازش باطل است. لکن برخی معتقدند که این حکم، یک استثنا دارد و آن کسی است که قصد اقامه ده روز در محلی را می کند. بنابراین اگر مقیم عشره از روی جهل به حکم به جای اینکه نماز را تمام بخواند، به صورت قصر به جا آورد، برخی از فقها معتقدند که نماز وی صحیح است. نگارنده مقاله نیز با بررسی ابعاد موضوع و استقصاء اقوالی ذیل استثنای مذکور و به تبعیت از برخی فقها، معتقد به صحت نماز بوده، بر این باور است که نیازی به اعاده نماز در وقت و قضای آن در خارج از وقت نیست. دلایل قول به صحت نماز، دو روایت است که روایت دوم به رغم صحت اسانید آن، واجد سه اشکال می باشد. لکن نویسنده با رد اشکالات روایت اول، معتقد به صحت نماز بوده و آن را مخصص حکم فوق می داند.

کلمات کلیدی:

نماز، تمام، قصر، مقیم عشره، صحت، موسی بن عمر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1395691>

